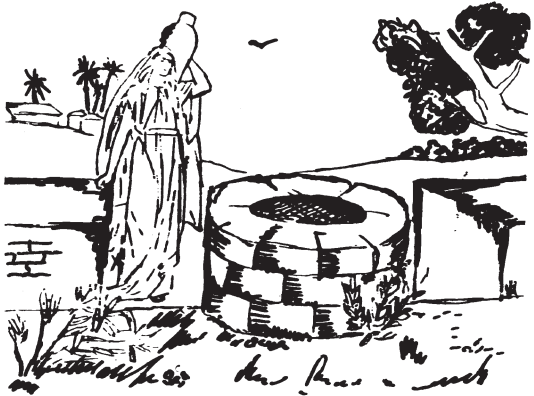

දෙවියන් වහන්සේ කරුණාවන්තයි

එසේය, දෙවියන් වහන්සේ කරුණාවන්තයි. අප සියලු දෙනාම පවිකාරයන් බැවින් හා දේව දයාව අපට අවශ්‍ය බැවින් අපව මැවූ දෙවියන්වහන්සේ දයාවෙන් ද, ප්‍රේමයෙන් ද, කරුණාවෙන් ද පූර්ණව සිටීම ගැන අප කොපමණ ස්තුතිවන්ත විය යුතු ද? “ස්වාමීන්වහන්සේ අනුකම්පාවෙන් හා දයාවෙන් පිරී සිටින සේක. කෝප වීමට ප්‍රමාදය, අතීශයින් කරුණාවන්තයි. (ගීතාවලිය 103:8)

අපව මැවූ දෙවියන් වහන්සේ අපගේ සද් ගැළවීම හා ආශීර්වාදය ගැන බෙහෙවින් උනන්දුමත් වන සේක.

“සියල්ලන්ම පසුතැවිලි වෙනවාට මිස කිසිවෙක් විනාශ වෙනවාට උන් වහන්සේ නොකැමතිව, ඔබ ගැන බොහෝ කල් ඉවසන සේක.” (2 පේතෘස් 3:9)

එසේ වුවත් ස්වාමීන්වහන්සේ කරුණාවන්ත බැවින් ඔවුන්ගේ පව් ගැන නොසලකා ස්වර්ගයට පිවිසීමට ඉඩ දෙනු ආතැයි සිතන සමහරු සිටිති. ස්වාමීන්වහන්සේ කරුණාවන්ත බව පවසන එම බයිබලයම **“ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ අන්වලට අසුවීම භයංකර දෙයකි”** (හෙබ්‍රෙව් 10:31) කියා ද පවසයි. අපි බොහෝ විට කරන පරිදි උන්වහන්සේ පාපය ගැන සුළුකොට සිතාගියයි සලකා දේව දයාව ගැන කපා කිරීම පහසු දෙයකි. දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රේමය බැවින් ඔවුන්ගේ දෙවි කෙනෙකුගේ ඇස් හමුයෙහි පාපය භයානක දෙයකි.

“සියල්ලෝම පව් කොට දේව ඔහිමයෙන් පිරිහී සිටිති” (රෝම 3:23) හා

“පාපයේ විපාකය මරණයයි” (රෝම 6:23)

කියා දේව වාක්‍යය ප්‍රකාශ කරයි. මෙළොව උසාවිවල මනුෂ්‍යයන්ට යුක්තියෙන් බැහැරව බේරෙන්නට හැකිමුත් **“උන්වහන්සේගේ ඇස් ඉදිරියෙහි සියල්ල වැස්මක් නැතිව විවෘතව තිබේ.”** (හෙබ්‍රෙව් 4:13). එසේ නම් වැරදිකාර, නිරයට නියමව සිටින පව්කරුවන් වන අප ගැළවෙන්නේ කෙසේද? ශුද්ධ දෙවි කෙනෙක්, උන්වහන්සේට විරුද්ධව කරලි ගසා අකීකරු වූ අපට දයාව

දක්වන්නේ කෙසේ ද? විනාශ වී යන ලොවකට දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රේමය දක්වන ශුභාරංචියේ පුදුම කපාන්දරය අපට ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නේ මෙන්න මෙනෙයි.

“උන්වහන්සේ කෙරෙහි අදහන සියලු දෙනාම නොමැරී සද්‍යතන ජීවනය ලබන පිණිස” (යොහන් 3:16)

සිය ඒකපාතක පුත්‍රයා පූජා කිරීමට දෙවියන් වහන්සේගේ පුදුම ප්‍රේමයෙන් උන්වහන්සේ පෙළඹුණු සේක. මෙළොව ජීවත් වූ එකම නිර්මල සර්වසම්පූර්ණ මනුෂ්‍යයා යේසුස් ක්‍රිස්තුස් ස්වාමීන්වහන්සේ ය. උන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාය. කුරුසිය පිටදී උන්වහන්සේ සිය ශරීරයෙහි අපගේ පව් දැරූ සේක. ඒ පව් පිළිබඳ දේව විනිශ්චය උන්වහන්සේ වින්ද සේක. (1 පේතෘස් 2:24). ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අපගේ පාප උදෙසා මළ බවත්, වළලුනු ලැබූ බවත් තුන් වනද උන්ථාන වූ බවත් (1 කොරින්ති 15:34) බයිබලය පවසයි.

එසේ නම් අප පාපයෙන් නිදහස් වන්නේ කෙසේද? අප කරන පින්වලින් ද? අපගේ ආගමෙන් ද? ශුද්ධස්ථානයකට යාමෙන් ද? අප විඳින කිසිම දුකකින් ස්වර්ගයෙහි අපට තැනක් මිලදී ගත හැකි ද? බැහැ, මිත්‍රය, මේ කිසිවක් සැහෙන්නේ නැත. ගැළවීම ත්‍යාගයකි. **“දෙවියන්වහන්සේගේ දීමනාව නම් අපගේ ස්වාමීන් වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ සද්‍යකාල ජීවනයයි.”** (රෝම 6:23)

ඔබ දෙවියන්වහන්සේට විරුද්ධව පව් කළ බවත්, යේසුස් වහන්සේ කුරුසිය මත ඔබගේ පාපයෙහි දඬුවම තමන් පිටට ගෙන පූජා වූ බවත් විශ්වාස කර ඔබේ පව් ගැන පසුතැවිලිව, මළවුන්ගෙන් නැගිටිට යේසුස්වහන්සේ ඔබේ ජීවිතය තුළට පිළිගන්න. එවිට උන්වහන්සේ ඔබට පුදුම කරුණාවක් දක්වා, ඔබේ පව්වලට සමාව දී මේ ජීවිතයටත්, සද්‍යකාලයටත් ඔබගේ හෘදය තුළ වාසය කරන සේක.

යේසුස්වහන්සේ සියලු දෙනාට කරන ආරාධනය නම් “වෙහෙසෙන, බර උසුලන සියල්ලෙනි, මා වෙතට එන්න, මම ඔබට සහනය දෙමි.” (මතෙව් 11 : 28).

දෙවියන්වහන්සේ විසින් පාපය නොසලකා සිටිය නොහැකි බව මතක තබා ගන්න. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නොමැතිව, අප කර ඇති පාපයෙහි අප මිය ගියහොත් අප කිසි කලක ස්වර්ගයට පිවිසෙන්නේ නැත. තීරය අපේ සදා ඉරණම වන්නේය.

වැඩි විස්තර සඳහා මෙසේ විමසන්න.